

РАЗМИСЛИ ПРИ ЧЕТЕНЕТО НА КОРАНА

Ибн ел-Кайим (милостта на Аллах да е върху него) е казал: „Когато размишляващият върху Корана срещне ајет, който му е нужен за изцеление на сърцето му, повтаря го сто пъти или дори цяла нощ, защото прочитането на един ајет с размисъл и разбиране е по-превъзходно от прочитането на целия Коран без размисъл и разбиране. Това е по-ползотворно за сърцето, защото се засилва вярата и се вкува сладостта от четенето на Корана.”

Ние постоянно сме свикнали да слушаме за поощряването на четенето на Корана и няма съмнение в ползата от това. Но кое ли е по-превъзходно: многото четене или осмисленото четене за определено време? Дали четецът да повтаря многократно ајетите, които са го развълнували и са му подействали, или да бърза само да прочете много за да завърши бързо сурата? Защо повечето от хората не изпитват страх при четене на знаменията, свързани с наказанието и при споменаване на огъня? Защо Всевишния Аллах порицава група хора с думите Си: „**И нима не размишляват над Корана или сърцата им са под ключ?**” (Мухаммед, 47: 24) въпреки че те четат Корана и го слушат? Какво е въздействието на Корана върху сърцето на четеца?

Няма съмнение, че Корана е величествен и славен, но къде е това величие при четенето му? А не величие само при говоренето за превъзходството му? Много от тези въпроси се въртяха в съзнанието ми и затова започнах да чета и да изследвам. Открих нещо много интересно, че ајетите и хадисите за под-

тикване за размисъл при четене са по-многобройни, дори са по-силни доказателства. И започнах да си отговарям на тези въпроси, тъй като отговорът не е скрит и не се намира в дълбините на тефсирите или във фразите, които са трудно разбираеми, а отговорът е размисъл, да се чете със сърцето.

При праведните ни предци размисълът не е бил урок, който да се преподава, или книга да се чете, а е било чувство, което развълнувало сърцето. И това е целта от самото четене - да раздвижва сърцата и умовете. Коранът се бе превърнал в кладенец от който сърцата да пият, когато го изучават и когато са срещали дума или фраза. Не разбирайки смисъла и значението им, започвали да търсят и изследват докато сърцата им се успокоят. И наистина размишляващият върху Корана има силно желание за разбиране и проникновение, така както болния търси лекарството си. В неговото сърце има празнина, която не може да се запълни, освен при четене и размишляване на Корана. И не е чудно, че сърцето намира утеха и успокоение в размисъла над Корана, при разбиране на знаменията и целите им. То (сърцето) вкува сладостта от думите на Създателя, издигайки се и живеейки един миг с Кораническия смисъл, изказан от Всевишния Аллах. Така развълнуваното сърце намира един друг свят и усеща сладостта от четенето и молбите. После повтаря четенето и възобновява смисъла, който езикът не може да изкаже, нито ръката да напише. Четенето продължава и крехкото човешко сърце улавя величествено откровение и обръщение на

Всевишния Аллах, тежестта на повереното, състоящо се в няколко букви. Тогава душата започва да чувства страхопочитание и смиреност, последвана от плач и богобоязън. И когато се спомене щедростта на Милостивия Господар, сърцето се успокоява: „**Аллах низпосла най-прекрасното Слово в Книга със сходни, повтарящи се части. Настръхва от него кожата на онези, които се страхуват от своя Аллах, после кожата и сърцата им се смекчават при споменаването Му. Това е напътствието на Аллах.**” (ез-Зумер, 39: 23) Тогава мюсюлманинът разбира нуждата от четенето на Корана и размисъла върху него, защото сърцето му се изгълва със светлина, духовност и спокойствие. Осъзнава тайната на огромната награда от прочитането на всяка една буква от Книгата на Аллах. Наистина притежателите на Корана са онези, които намират в него изцеление за сърцата си и лек за душите си. Те се възползват от Корана, наслаждават се на даровете му и не се отегчават при четенето му. Коранът се превръща в радост за сърцата им и след това никой ибадет не им си вижда труден и понасят изпитанията с лекота.

Молим Всемогъщият Аллах да се възползваме от Неговата Книга и тя да бъде нашия пътеводител. Да се превърне в радост за сърцата ни и светлина за душите ни, причина за изчезване на притесненията и мъките ни. Да направи Корана довод за нас, а не срещу нас. Наистина Той е Всемогъщия и Всезнаещия.

Мюминс ШЕРИФОВА-ваизе към
Районно мюфтийство Смолян